

MARTIOS.

N. Π.		(ἔχει ἡμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Κριόν).
13	1 Κυρ.	† Α' τῶν νηστειῶν. Εὐδοκίας τῆς ὁσιομάρτυρος. Ἡ πρώτη Κυριακὴ τῶν νηστειῶν ὀνομάζεται τῆς Ὁρθο- δοξίας, διότι κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν ἐν ἔτει 842 ἡ βασιλὶς Θεοδώρα καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ λιτανεύσαντες ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας εἰκόνας ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, ὅθεν ἀφείλον αὐτὰς πρὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ κακόδοξοι Εἰκονομάχοι.
14	2 Δευτ.	Ἡσυχίου μάρτυρος.
15	3 Τρίτ.	Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου τῶν μαρ- τύρων.
16	4 Τετ.	Τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.
17	5 Περμ.	Κόνωνος μάρτυρος.
18	6 Παρ.	Τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων.
19	7 Σάβ.	Βασιλέως ἐπισκόπου Χερσῶνος καὶ λοιπῶν.
20	8 Κυρ.	† Β' τῶν νηστειῶν. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικο- μηδείας.
21	9 Δευτ.	† Τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων. Οὗτοι οἱ ἐκ διαφόρων πατρίδων καταγόμενοι μάρτυρες ἦσαν στρατιῶται· διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ἐρρίφθησαν ἐν τῇ κατὰ τὴν Σεβάστειαν τῆς Καππαδοκίας λίμνῃ ἐν ἔτει 320, καὶ οὕτως ἐδέξαντο τὸν τοῦ μάρτυρος στέφανον.
22	10 Τρίτ.	Κοδράτου μάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
23	11 Τετ.	Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Οὗτος ὁ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Δαμασκῷ ἐκ γονέων εὐσεβῶν Πλύνθα καὶ Μυροῦς· ἐγένετο μοναχὸς ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου Μονῇ, ἐν ᾗ τῇ τῶν βιβλίων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν κατωχύρωσεν· ἐν ἔτει 629 διεδέξατο εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων τὸν Μόδεστον. Θεοφιλῶς δὲ τὸ δοῦν αὐτῷ χριστιάνουμον ποιμένιον ἰθύνας, καὶ γενναίως ὑπὲρ τῆς ὀρθο- δοξίας κατὰ τῶν Μονοθελητῶν ἀγωνισθεὶς, ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 638.
24	12 Πέμ.	Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ.
25	13 Παρ.	Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Νικηφόρου ἀρχιεπισκό- που Κωνσταντινουπόλεως.
26	14 Σάβ.	Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου.
27	15 Κυρ.	† Γ' τῶν νηστειῶν. Ἀγαπίου μάρτυρος.
28	16 Δευτ.	Σαβίνου μάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ.
29	17 Τρίτ.	Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
30	18 Τετ.	Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Ἐγεννήθη ἐν ἔτει 315. διεδέξατο εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων τὸν Μάξιμον ἐν ἔτει 350· καθη- ρέθη ὑπὸ τοῦ ἀρειανοῦ ἐπισκόπου Καισαρείας Ἀκακίου ἐπὶ προφάσει ὅτι ἐν καιρῷ λιμοῦ ἔδωκε τῷ στερουμένῳ τρο- φῆς λαῷ, χρήματα μὴ ἔχων, κειμήλια καὶ ἱερὰ παραπε- τάσματα· ἀλλ' ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος ἐν ἔτει 359 τὸν μὲν Κύριλλον ἐδικαίωσε, καθεῖλε δὲ τὸν ἀρειανὸν Ἀκάκιον καὶ τοὺς αὐτῷ ὁμόφρονους. Ἐτελεύτησε τῷ 386 ἔτει. Τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημότερα εἰσὶν αἱ Κατηχήσεις.
31	19 Πέμ.	Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.

Ν. Π.

Ἀπρίλιος.

1	20	Παρ.	Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Πατέρων.
2	21	Σάβ.	Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
3	22	Κυρ.	†Δ' τῶν νηστειῶν. Βασιλείου ἱερομάρτυρος.
4	23	Δευτ.	Νίκωνος τοῦ ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν 199 μαθητῶν αὐτοῦ.
5	24	Τρίτ.	Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
6	25	Τετ.	†Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὁ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων ὡς πατὴρ φιλόστοργος περὶ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλούμενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, ἵνα λυτρώσῃ αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ Διαβόλου χειρῶν. Ὅθεν ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν παρθένον Μαριάμ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἴδου συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ἡ δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἄγγελον. Πῶς ἔσται μοι τοῦτο; ἐπειδὴ ἐγὼ ἄνδρα οὐ γινώσκω· ὁ δὲ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ. Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· ἡ δὲ Μαριάμ ἀποκριθεῖσα εἶπεν. Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
7	26	Πέμ.	Ἡ Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν.
8	27	Παρ.	Ματρώνης τῆς ὁσίας.
9	28	Σάβ.	Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ νέου. Ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος.
10	29	Κυρ.	†Ε' τῶν νηστειῶν. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων.
11	30	Δευτ.	Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ· ἐκκαίδεκα δὲ ἐτῶν ὑπάρχων ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου τοὺς ἀσκητικούς ἀγῶνας διήθλει. Μετὰ τεσσαράκοντα δὲ ἐτῶν ἄσκησιν ἐγένετο ἡγούμενος τῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ Μονῆς, ἐνθα καὶ ἐτελεύτησεν ὑπέργηνως ἐν ἔτει 616. Ἡ Βίβλος τοῦ Ἰωάννου ὠνομάσθη Κλίμαξ, διότι οἱ ἐν αὐτῇ 30 λόγοι ἀναβιβάζουσι τὸν νοῦν τοῦ ἀναγινώσκοντος ὡς διὰ βαθμίδων ἀπὸ τῶν ἐπιγείων εἰς τὰ οὐράνια.
12	31	Τρίτ.	Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν τοῦ ἱερομάρτυρος. Ὁ Ὑπάτιος ἦν εἰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων, τῶν παρουσιασάντων ἐν τῇ Α' οἰκουμένικῇ Συνόδῳ. Ἐφρονεύθη ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν Ναβατιανῶν, ὑπὲρ ὧν προσευχόμενος ἔλεγεν ὡς ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.